

Дете-то скоро ще разумеє значение-то за образување-то на множественно число въ сѣществителни-те имена, и никога вече неще да го забрави. Да преминемъ на прилагателни-те имена ; да вземемъ пакъ тия думи. Да го попитаме: каква е тая книга ? — Голема. — А перо-то ? — Малко. И тѣй, да напишемъ:

голема книга

малко перо.

За да са разумеє какъ са образува множественно-то число въ прилагателни-те имена, трябва да постѣпимъ тѣй, както и при сѣществителни-те, именно :

голема книга — големи книги

малко перо — малки пера,

и тѣй нататѣкъ.

Всички-те граматически правила са раскриватъ по сѣщия начинъ.

Следъ това може да са премине на глаголи-те, за да може дете-то да си съставя малки някои фрази ; това много ще помогне въобще на всичко-то упражнение.

Най-напредъ дете-то упражняватъ въ спряжение-то на настояще-то време, после на преминало-то, най-сетне на бѣдѣще-то. Като знае това, то може да изрече съ думи всяка-та си мисль ; спряжение-то на други-те сложни времена то ще да научи испосле.

Никога нетребва да спряга то отделни думи, а всякога цели фрази или части-те ѣ. Действително-то действие всякога трябва да бѣде по-напредъ отъ словесно-то и писмено-то ; на-